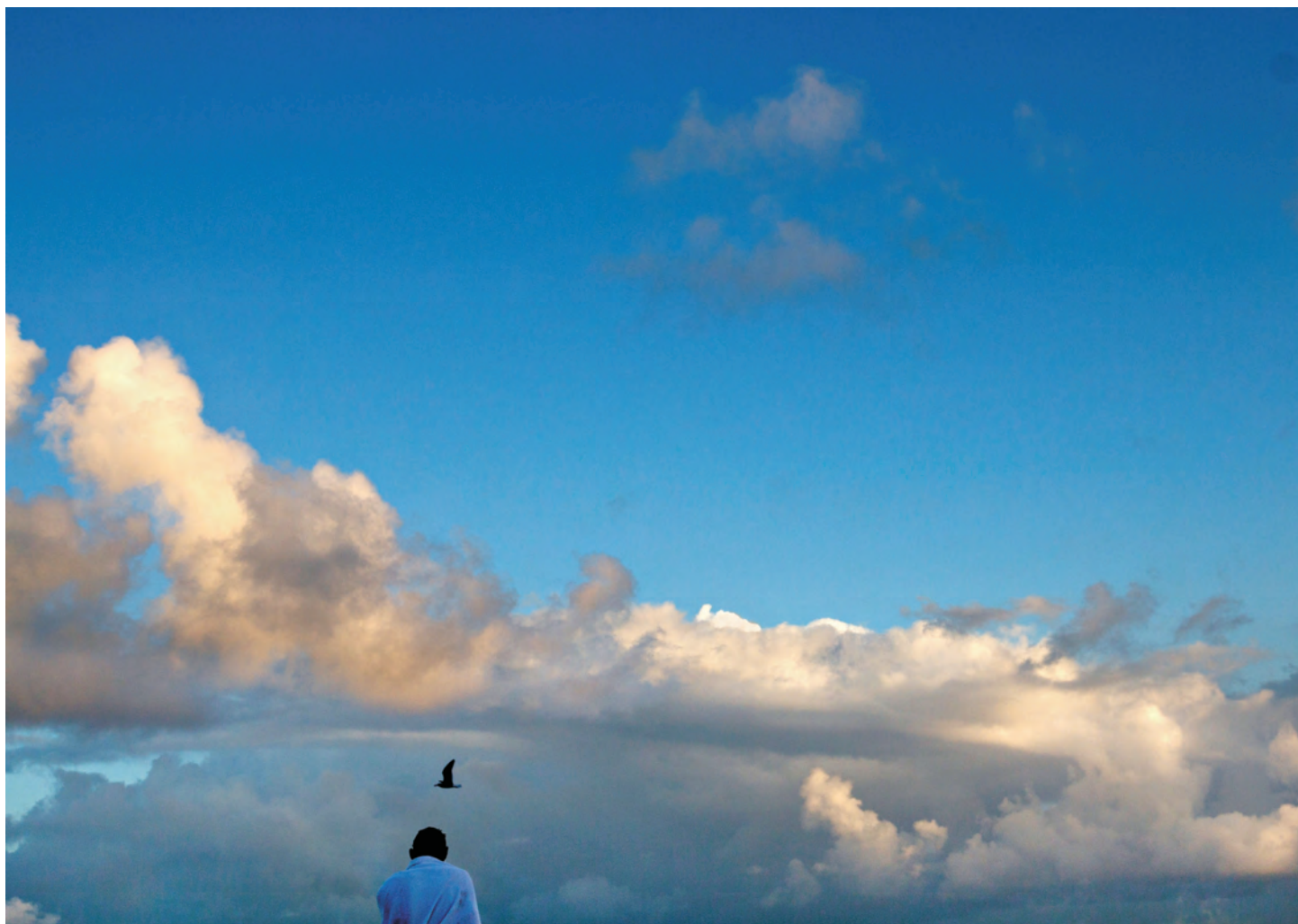


Blatenský fotofestival

2015



Z BLATNÉ AŽ NA KONEC SVĚTA - VÝSTAVY / PROJEKCE / SETKÁNÍ S AUTORY / PŘEDNÁŠKY / DISKUSE

Blatenský fotofestival

10. ročník, 19. - 20. září 2015
www.fotofestival.cz
Fotografie na titulní straně:
Vladimír Birgus - Miami Beach

Hlavní výstavy:

Vladimír Birgus
Ondřej Prosický - Living forest
Eva Heyd - Tváře pouště, Mapování
Jaroslav Malík - Moje mala próza Róza v Indii
Tomáš Bican – Bukurešť
Jan Tichý - Recess
Miloň Novotný – Londýn, Indie ad.
Kamila Berndorffová
Jarmila Štuková - Utopeni v soli
Michal Novotný - Slepota, Démoni, Zápasy, Výcvik
Filip Singer - Kačalka - posilovna z odpadu, Kyjev, Ukrajina;
Donbaská uhelná pánev – Východní Ukrajina; Začátek Majdanu – Kyjev, Ukrajina

Přednášky a besedy:

Vladimír Birgus - Vladimír Birgus a Institut tvůrčí fotografie SU v Opavě
Filip Singer
Jan Tichý
Zdeněk Thoma - 45 let toulek po Asii

Otevřená scéna:

Petr Baláš – Z okýnka
Marco Ceccaroni - Last beach
Hana Connor - Cesta do Hazaribagh
FoPa Pardubice - Cesta za štěstím
Pavel Jedlička - Rapa Nui – ostrov na konci světa
Petr Jílek - Cesta za Grálem
Kamfo Blatná - Paříž panoramatická, STREET PHOTO
Václav Kočka - Pouť do Compostely
Jana Kupčáková - Tváře tří kontinentů
Věra Machková - Na konci světa, Proč jsou důležitá mírová poselství? / aneb New York 11. září (2001)
Pavel Matela - NeBoj
Hadis Medenčević - Dotkni se nebe
Stanislav Odvářka - Podivnosti z Camery Obscure
Jan Sakař - Tir
Eva Stanovská - Nebe nad velkým městem a jiné příběhy
Renata Süssová - Zaprášené vzpomínky
Kristýna Šormová, Jan Dytrych - Ona bouřka, on strom
Marta Wojciechowska - Doma. Pocit, který neumím popsat

Doprovodný program:

Ozvěny Fotojatek
reBRElové aneb REsusCITÁL francouzského šansonu a ruského romansu v podání Janů Nepomuků
Piskače (zpěv a mluvené slovo) a Podroužka (kytara)

Z BLATNÉ AŽ NA KONEC SVĚTA

Deset

Deset prstů, deset stop, deset let.

Spontánní začátek, čtyři paralelní výstavy...

Ty jo, vždyť my tu máme „úplnej fotofestival“ (což dalo celé akci hned první rok název).

Od prvních let dodnes skvělí hosté: Jindřich Štreit, Tomáš Pospěch, Miro Švolík, Vladimír Židlický, Miroslav Němeček, Pavel Dias, Dagmar Hochová, Dana Kyndrová, Věra Stuchelová, Roman Vondrouš, Dvořáková a Fišer, Žůrkovi, Jasanský a Polák, Křížová a Vlček, Jan Pohribný, Pavel Talich, Jan SágI, Vladimír Šigut, Evžen Sobek, Josef Moucha, Barbora Bálková, Jaroslav Kučera, Jan Saudek, Eliška Šárková, Jiří David, Martin Wágner, Jiří Hanke... A letos Vladimír Birgus, Filip Singer, Eva Heyd, Jaroslav Malík, Zdeněk Thoma a další.

Už první rok krásná atmosféra a všichni nadšení jak se „Fotofest“ povedl, si řekli, že zkusí další ročník.

Druhý rok - zrodí se vlastní katalog a Otevřená scéna, která dává šanci vystavovat všem.

Schéma Fotofestivalu je stejně již od prvního ročníku, jenom se pozměnily výstavní prostory.

Od začátku byla velkou výhodou spolupráce s pedagogy fotografie na ITF i dalších školách.

Festival se stává proslulým a mezi diváky jsou i místní.

Zatím nesplněným snem je propojit renomované fotografy, kteří se s nadšením festivalu zúčastňují s fotografy, kteří s KAMFEM spolupracují v rámci mapového okruhu amatérských fotoklubů Blatenská růže.

Od prvních ročníků též vydržel obsah – přátelská, ale živoucí konfrontace profesionálních fotografů, studentů, i těch, pro které je fotografie záznamem vlastního života, stop v písku. Věk, pohlaví, národnost, politická orientace - všechno jedno. Důležitá je kompozice, rytmus, barva, valéry, něha i atmosféra zamražená zlomkem vteřiny, zakletá v papíru. Na víkend se ti Canóni, kteří se na svět dívají převážně jedním okem skrz všechny ty Nikony, Flexarety, Yashiky sjedou do Blatné a dívají se na fotky svých kolegů a debatují, rozebírají a jsou rádi, že jsou mezi stejně „cvaklými“ (neboť jen na tom jediném cvaknutí v pravou chvíli záleží, zda sdílet s ostatními uhranutí momentem).

Deset let díky jistě umanutosti, fascinaci i energii zakladatelů a tahounů trvá dodnes už renomovaný Fotofest.

Deset let - každý rok jiné téma, na které reaguje každý tvořivec po svém a výsledek je mozaika pocitů, stylů i barevnosti. Od dokumentární fotografie po obměny tématu Žena, po konfrontace autorských dvojic přes téma Krajiny až k Bariérám, Pohybu se dostáváme až k nesmazatelné stopě, kterou necháváme my všichni, kteří od dob Lva z Rožmitálu jdeme z Blatné až na konec světa.

Berenika Políčková



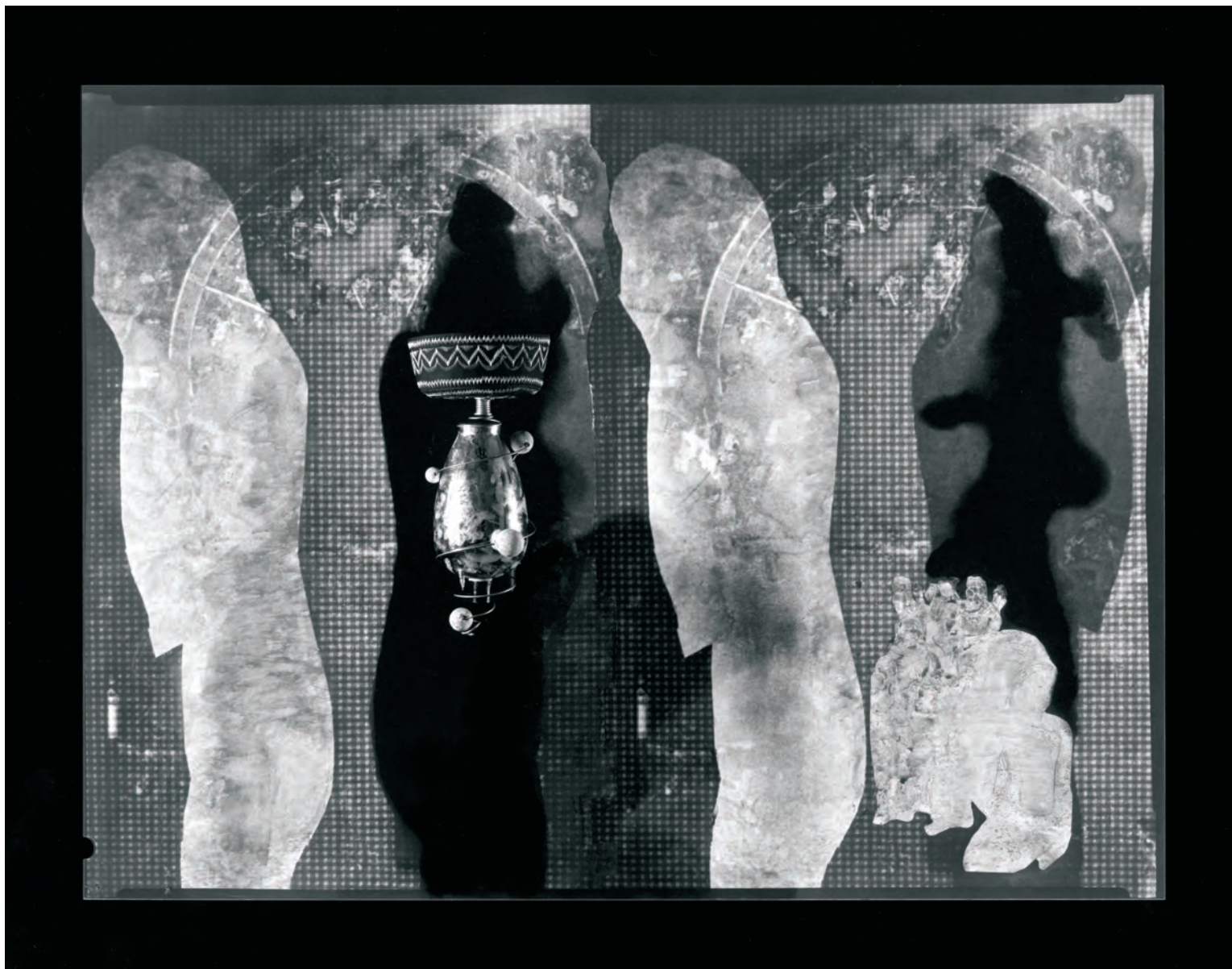
VLADIMÍR BIRGUS



ONDŘEJ PROSICKÝ - ZE SOUBORU LIVING FOREST



EVA HEYD - ZE SOUBORU TVÁŘE POUŠTĚ



JAROSLAV MALÍK - ZE SOUBORU MOJE MALA PRÓZA RÓZA V INDII



TOMÁŠ BICAN - ZE SOBORU BUKUREŠŤ



JAN TICHÝ - RECESS (VIDEO)



MILOŠ NOVOTNÝ - LONDÝN



KAMILA BERNDORFFOVÁ - ZE SOUBORU LIDÉ Z HOR



JARMILA ŠTUKOVÁ - ZE SOUBORU UTOPENI V SOLI



MICHAL NOVOTNÝ - ZE SOUBORU SLEPOTA



FILIP SINGER - KAČALKA - ZE SOUBORU POSILOVNA Z ODPADU, KYJEV, UKRAJINA



PETR BALÁŠ - ZE SOUBORU Z OKÝNKA



MARCO CECCARONI - ZE SOUBORU LAST BEACH



HANA CONNOR - ZE SOBORU CESTA DO HAZARIBAGH



FOPA PARDUBICE - ZE SOUBORU CESTA ZA ŠTĚSTÍM



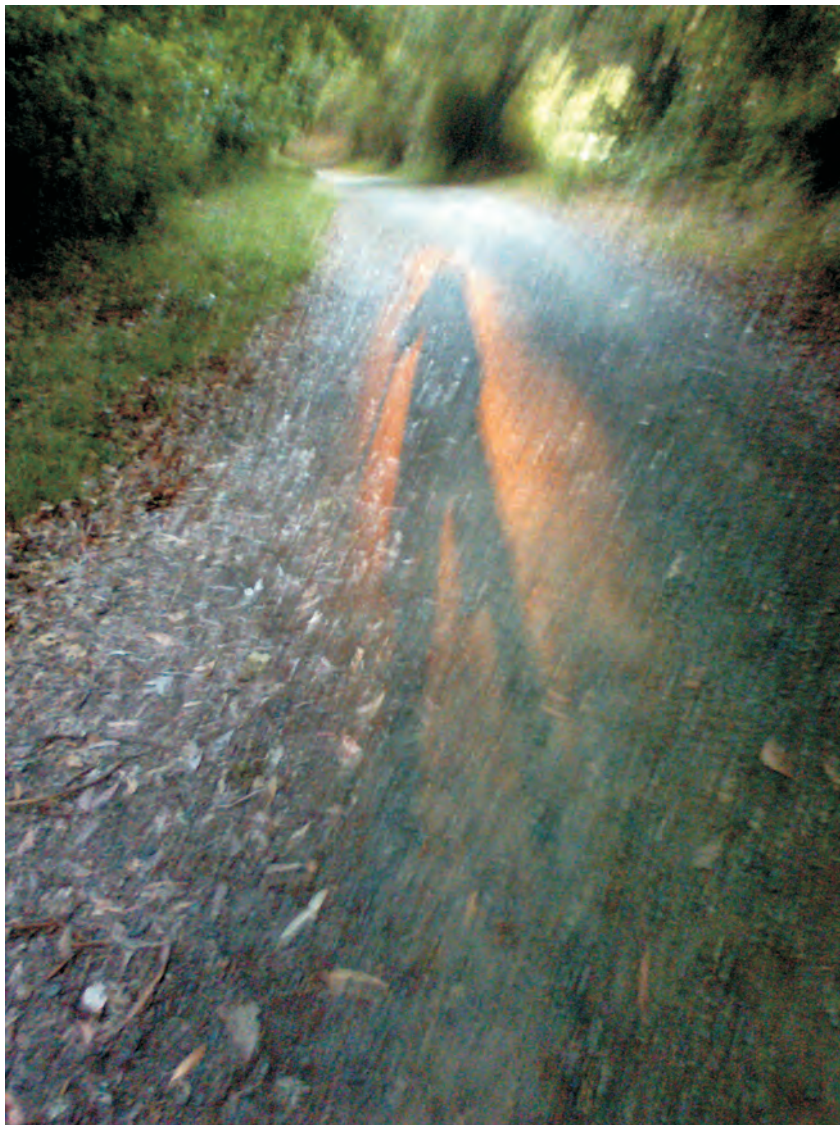
PAVEL JEDLIČKA - ZE SOUBORU RAPA NUI - OSTROV NA KONCI SVĚTA



PETR JÍLEK - ZE SOUBORU CESTA ZA GRÁLEM



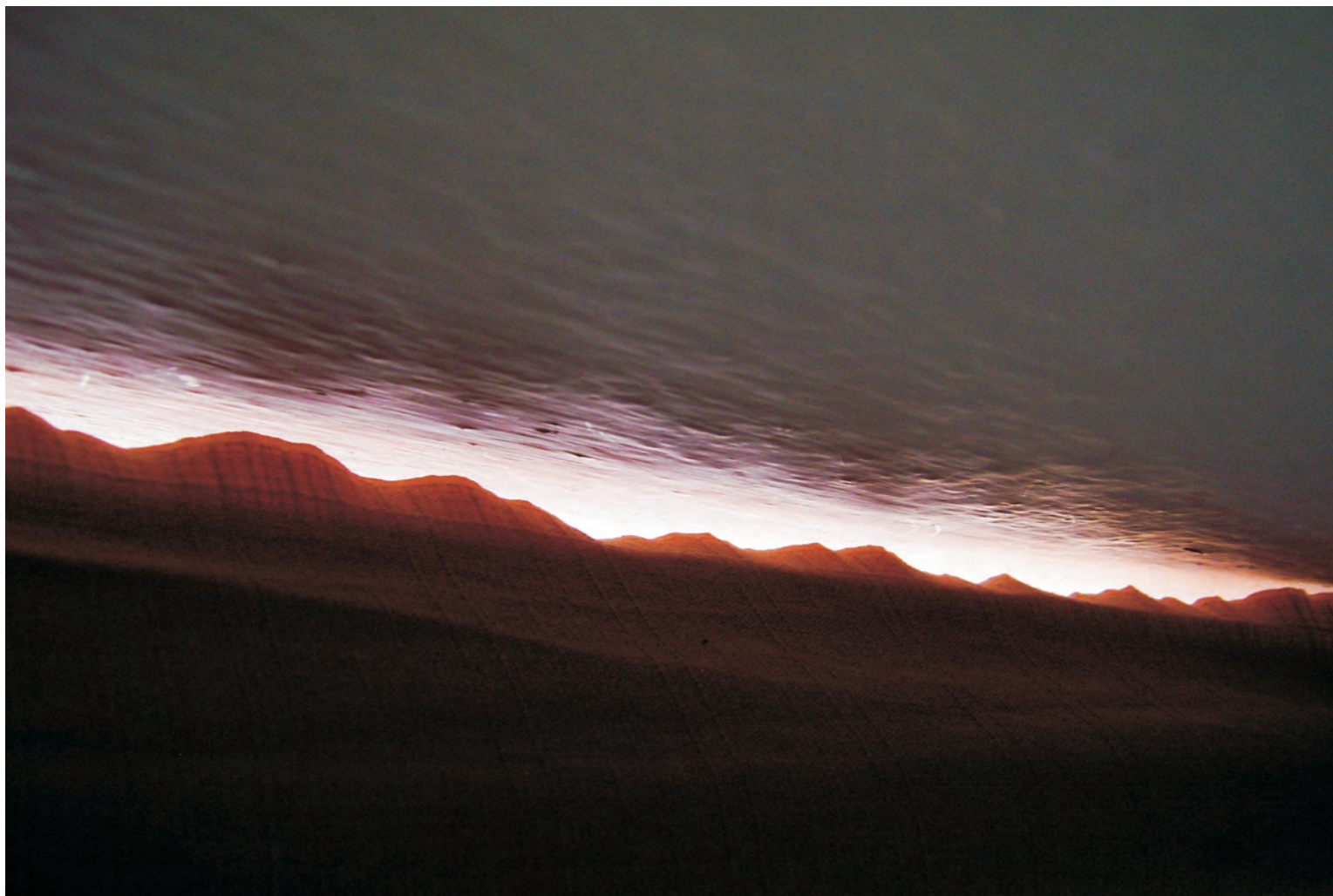
KAMFO BLATNÁ - LUBOŠ ŠVEJDA, MICHAL DVOŘÁK - ZE SOUBORU PAŘÍŽ STREET



VÁCLAV KOČKA - ZE SOUBORU POUŤ DO COMPOSTELY



JANA KUPČÁKOVÁ - ZE SOBORU TVÁŘE TŘÍ KONTINENTŮ



VĚRA MACHKOVÁ - ZE SOUBORU NA KONCI SVĚTA



PAVEL MATELA - NEBOJ (VIDEO)



HADIS MEDENČEVIĆ - ZE SOBORU DOTKNI SE NEBE



STANISLAV ODVÁŘKA - ZE SOUBORU PODIVNOSTI Z CAMERY OBSCURY



JAN SAKAŘ - ZE SOUBORU TÍR



EVA STANOVSKÁ - ZE SOUBORU NEBE NAD VELKÝM MĚSTEM A JINÉ PŘÍBĚHY



RENATA SÜSOVÁ - ZE SOUBORU ZAPRÁŠENÉ VZPOMÍNKY



KRISTÝNA ŠORMOVÁ, JAN DYTRYCH - ZE SOUBORU ONA BOUŘKA, ON STROM



MARTA WOJCIECHOWSKA - ZE SOUBORU DOMA. POCIT, KTERÝ NEUMÍM POPSAT

HLAVNÍ VÝSTAVY

VLADIMÍR BIRGUS Fotografická tvorba Vladimíra Birguse bývá obvykle řazena do širokého proudu tzv. *subjektivního dokumentu*. Dokumentu, jehož obrysy vymezuje jak fotografie momentní, tak i fotografie velmi osobně angažovaná. Jeho fotografie však lze možná mnohem lépe charakterizovat jako záznamy jemně vypointovaných příběhů. Tedy nejen prostých či náhodně nalezených obrazů, ale událostí, ke kterým téměř vždy přináší přidanou hodnotu, něco navíc. Proto jeho tvorbu nelze tematicky zařadit do jedné přehledné a jasně vymezené kategorie. Jeho fotografie oscilují mezi dramatem, groteskou a existenciálním dramatem, odehrávajícím se většinou v ulicích velkých měst na pozadí obyčejných dnů. Byl u nás jedním z prvních, kdo už v 70. a 80. letech začal v dokumentární fotografii invenčně využívat barvu. Birgus patří v rámci českého subjektivního dokumentu k mistrným vypravěčům. Ve svých snímcích skvěle vykresluje s pomocí typických a příznačných detailů jak prostředí, tak i postavy, které potkává. S důkladnou promyšleností a psychologickou věrností se zaměřuje na jemné pohnutky i drobná gesta. Bez viditelných problémů dokáže zaměřit a zakonzervovat v čase i velice náročné pouliční zápletky, skutečné události, které nezvýrazňují jen konkrétní osobní příběh, ale obecně srozumitelné téma jedince v soudobé společnosti. Protože to ho vždy zajímá nejvíc, stejně jako jeho diváky. Vladimír Birgus (1954) byl v letech 1978-2005 pedagogem (od roku 1999 profesorem) katedry fotografie FAMU v Praze, od roku 1990 je vedoucím Institutu tvůrčí fotografie v Opavě. Je autorem a spoluautorem několika desítek knih (např. *Fotograf František Drtikol, Česká fotografická avantgarda 1918-1948, Jaroslav Rössler, Eugen Wiškovský, Česká fotografie 20. století, Dita Pepe*), z nichž mnohé vyšly i v zahraničních vydáních. Sestavil a podílel se na sestavení řady velkých výstav – například *Československá fotografie současnosti* (Kolín nad Rýnem a osm dalších evropských a amerických měst), *Jaroslav Rössler* (Praha, Madrid, Salcburk, Frankfurt nad Mohanem), *Česká fotografická avantgarda* (Barcelona, Paříž, Lausanne, Praha a Mnichov), *Akt v české fotografii* (Praha, Moskva, Čáchy, Paříž, Athény, Bratislava, Vratislav, Varšava) a *Česká fotografie 20. století* (Praha, Bonn). Jeho vlastní fotografie byly představeny na více než šedesáti výstavách, vyšly mu tři fotografické monografie.

ONDŘEJ PROSICKÝ se ve své tvorbě zaměřuje na fotografování divoké přírody. Na snímcích chce nápaditě zaznamenat chování zvířat v jejich přirozeném prostředí. Fotografické workshopy a expedice zaměřené na přírodu organizuje od roku 2006, snímky publikuje v médiích a má za sebou více než tři desítky autorských výstav. K jeho největším úspěchům patří účast ve finále prestižní fotografické soutěže *Wildlife Photographer of the Year*. Členem *Asociace profesionální fotografů České republiky* je od roku 2009. V květnu 2011 udělila *Evropská federace profesionálních fotografů* Ondřejovi Prosickému titul QEP (Qualified European Photographer) v kategorii *Wildlife Photography* a v témže roce získal v Bruselu ocenění *FEP Landscape Golden Camera*. Nejnovějším oceněním je jedna z hlavních cen soutěže *Czech Press Photo*. Soubor fotografií *Living forest* výtvarně zachycuje zvířata z tropických oblastí, které autor pořídil v letech 2010 – 2014 na území států Ekvádor, Belize, Kostarika, Brazílie, Guatemala, Trinidad a Tobago. Zastoupeny jsou tak velmi různorodé formy života v jejich přirozeném prostředí.

EVA HEYD, fotografka a výtvarnice žijící v současné době v Rožmitále pod Třemšínem. V 70. letech vystudovala Fakultu žurnalistiky UK, ale přestože řadu let pracovala jako novinářka, její hlavní zájem byla již v té době fotografie. Nějaký čas pracovala jako volná fotografka v oblasti propagace a reklamy, především se však účastnila dění v oblasti umělecké fotografie a koncem 70. a začátkem 80. let vystavovala jak v Čechách, tak v některých evropských státech. V polovině 80. let odešla do Spojených států, kde žila a pracovala jako volná fotografka dvacet let. Jako fotografka se specializovala na dokumentaci uměleckých děl pro přední newyorská muzea a galerie. Přímé každodenní sepětí s výtvarným světem poznamenalo její vlastní volnou tvorbu, která se často pohybuje na rozhraní výtvarné fotografie a multimediálních projektů, využívajících fotografii. Hlavním obsahem jejích vizuálních úvah jsou otázky vnímání reality, kterou se snaží vyjádřit jako výslednici určité specifické kombinace jednotlivých emocionálně zabarvených vnitřních vjemů. Soubor barevných fotografií *Faces of Desert / Tváře pouště* je z pouštních oblastí Arizony, Utahu a Kalifornie. Soustředění na detail umožňuje autorce zaznamenávat nové vztahy vizuálních prvků a pracovat s nimi jako s abstraktními elementy. Černobílé fotografie *Retracing / Mapování* pochází ze souboru mapujícího New York, který vznikl převážně v 90. letech. Nejedná se však o dokument města, ale spíše o vyjádření či hledání pocitových vazeb k prostředí, které je mnohdy bizarní. Součástí vystaveného kolekce jsou i koláže, jimž se v té době autorka nejvíce věnovala.

JAROSLAV MALÍK se narodil roku 1957 v Jeseníku. Studoval na SPŠ železniční v Šumperku (1976) a ITF- Slezské univerzitě v Opavě (1998). Jako pedagog působí na Střední umělecké škole v Ostravě. Jaroslav Malík je fotograf, učitel, cyklista a kaktusář. Výstavní soubor *Moje malá próza Róza v Indii: „Kořeny dalšího nekonečného souboru „Prózy Rózy“ přináší do Indie na podzim roku 1999, kterou jsem navštívil se skupinou Milan v rámci uvedení společného projektu „Můj prostor“ na české ambasádě v Bombeji. Do Indie jsem samozřejmě odjížděl se záměrem fotografovat. Všechny mé představy však na místě samotném vzaly za své. Pod dojmem fascinace starými gigantickými sochami tamních božstev a architektury a inspirace dávných kultur v exotické zemi, kde pro mne bylo všechno úplně nové, jiné a překvapující / nikdy nezapomenu na cestu z bombejského letiště na ambasádu /, jsem nafotil slušný pracovní základ - poté dva roky vznikajícího cyklu. Tento jsem však již samo sebou dodělal doma v ateliéru klasickou velkoformátovou fotomontáží. Součástí prezentace hotového cyklu bývá také realizace několikametrové obří zvětšeniny, která je spolu postupně*

instalována ve vhodných interiérech, např. kostele sv. Václava v Opavě, v divadle Husa na provázku v Brně, na zámku v Moravské Třebové, na fakultní nemocnici v Ostravě... V průběhu zahájení výstav probíhají doprovodné programy volně související s tématem výstavy, divadelní, hudební, taneční, performance."

TOMÁŠ BICAN se narodil roku 1973 v Praze na Vinohradech. Po ukončení Sladkovského gymnázia a jazykové školy studoval fotografii na Pražské fotografické škole, kterou absolvoval v roce 1996. Věnoval se především městské a urbanizované krajině a panoramatické fotografii. Během 15 let uspořádal přes 30 výstav v Čechách a v zahraničí. Za panoramatické a dokumentární snímky byl oceněn cenami v soutěži Czech Press Photo a Praha fotografická. Posledních 5 let se věnuje komerční fotografii. Žije na Žižkově. Výstavní soubor **Bukurešť** - „Na jaře 2011 jsem byl pozván ředitelem Českého centra v Bukurešti René Kubáškem, abych v místní galerii představil výstavu *Krajina, která měla premiéru v Českém centru Praha o rok dříve. Lákal mě na neobyčejnou atmosféru tohoto města. Do Bukurešti jsem tedy přiletěl už několik dní před instalací, abych se přesvědčil na vlastní oči. Výsledek předčil mé očekávání ... K zaznamenání atmosféry jsem použil starou Yashicu - poslední aparát, který mi zbyl po sérii krádeží a přepadení na mých předchozích cestách. Minisérii „Bukurešť“ jsem před pár lety plánoval zahájit odklon od tradiční k ryze experimentální fotografii. Od té doby jsem se však k tvorbě prakticky nedostal. U této série skončil experiment použitím blízkých řetězů na vánoční stromeček.“*

JAN TICHÝ je současný umělec a učitel. Tvoří na pomezí videa, sochařství, architektury a fotografie. Jeho konceptuální tvorba je sociálně a politicky angažovaná. Narodil se v Praze roku 1974, umění studoval v Izraeli a magisterský titul z výtvarných umění získal na *School of the Art Institute* v Chicagu, kde momentálně působí jako odborný asistent na katedře Fotografie. Samostatné výstavy: *MCA, Chicago; Tel Aviv Museum of Art; Richard Gray Gallery, Chicago; CCA Tel Aviv; Wadsworth Atheneum Museum of Art; Museum of Contemporary Photography, Chicago; No Longer Empty, New York; Chicago Cultural Center* a další. V roce 2011 vytvořil projekt *Cabrini Green*, komunitní umělecký projekt, při němž mluveným slovem osvětlil poslední panelový dům ze sídliště *Cabrini Green* v Chicagu během demolice, která trvala měsíc. Momentálně pracuje na dlouhodobém komunitním projektu v Gary, Indiana. **Recess / Přestávka** byla natočena v roce 2009 v Gary, Indiana. Video je použito jako časová fotografie – záběr se nemění, ale čas běží a umožňuje nám sledovat školní přestávku, aniž do ní můžeme zasáhnout. Přestávka, ač to možná zní divně, ve většině státních škol v Americe neexistuje. Převážně z bezpečnostních a ekonomických důvodů. Odtazitý pohled bezpečnostní kamery, sledující situaci z ptačí perspektivy, evokuje tvrdost světa, který čeká venku. Neustále se měnící světlo a rychlý pohyb dětí se ocitá v napětí s nehybnou kompozicí záběru, ploty, školním dvorem i s vychovateli.

MILOŇ NOVOTNÝ (1930 – 1992), průkopník a dnes již nesporný klasik české humanisticky orientované fotografie 20. století patří ke generaci ovlivněné legendární výstavou E. Steichena *The Family of Man* (Lidská rodina). Podobně jako H. Cartier-Bresson fotografoval výhradně černobíle, pracoval zásadně s leikou a byl představitelem tzv. *rozhodujícího okamžiku*. Ačkoliv v jeho díle najdeme i fotografie zachycující okupaci Československa v roce 1968 či pohřeb Jana Palacha, těžiště jeho tvorby rozhodně netvoří reportáž. Byl fotografickým básníkem všedního dne a měl neuvěřitelnou schopnost vidět ve zdánlivě banálních výjevech hluboké lidské obsahy. V 70. a 80. letech nemohl stejně jako řada dalších umělců doma publikovat, nicméně fotografovat nepřestal. Po pádu železné opony měl sice možnost svobodně své dílo představit, ale bohužel záhy nečekaně zemřel. Do dějin české fotografie se zapsal především vynikající knihou **Londýn**, která vyšla v roce 1968 díky uvolněné atmosféře Pražského jara. Nemusíme být pamětníky, abychom ocenili suverenitu, s níž fotograf zachytil kosmopolitní přístav v ústí Temže a zároveň osobitě vystihl náladu města udávajícího tón šedesátým letům. Jistá zašlost významu britského impéria se promítla do duší jeho obyvatel. Právě to fotograf rozpoznal a osobitě podal.

KAMILA BERNDORFFOVÁ je fotografkou, publicistkou, cestovatelkou a průvodkyní. Žije v Blatné, ale od roku 1998 tráví zimu cestováním po Indii, která se stala jejím druhým domovem a hlavním tématem její tvorby. Dokumentuje ale i běžný život v dalších, nejraději asijských, destinacích (Sýrie, Jordánsko, Omán, Spojené arabské emiráty, Izrael, Brazílie, Kambodža, Nepál). Ve své práci se soustředí na sociální problematiku, ale není jí cizí ani stylizovaný portrét. Je spoluautorkou a výhradní fotografkou projektu *Můj nový život*, který podporuje onkologicky nemocné děti. Za sebou má řadu výstav v různých galeriích, včetně samostatné výstavy na Staroměstské radnici v Praze a v Českém centru v Budapešti. Pravidelně jsou její práce vybírány do výstavní kolekce *Czech Press Photo* (oceněna 2007 a 2009). Organizuje *Blatenský fotofestival* a spolupracuje s časopisem *Země světa*. Vystavené soubory dokumentují každodenní život v Indii, Nepálu, Brazílii, Kambodži a Dubaji.

JARMILA ŠTUKOVÁ Po absolutoriu na DAMU spolupracovala s respektovanými reportéry na dokumentech pro *Českou televizi*. Tři roky působila jako reportérka v *Lidových novinách*, poté fotila pro agenturu *ISIFA/GETTY IMAGES*. Nyní je fotoreportérkou a dokumentaristkou na volné noze. Za posledních deset let podnikla mnoho reportážních cest především do rozvojových zemí, kde se soustředila na dokumentování sociální problematiky. Mezi výrazné počiny patří kupříkladu reportáž o problematice AIDS v jižní Indii, o sirotcích žijících v kanálech ukrajinské Oděsy, o životě a tréninku chudých zápasníků v Senegal a Gambii, válce v Iráku a Afghánistánu, o ničivém zemětřesení na Haiti. Od roku 2010 se zabývá taktéž

natáčením. Spolupodílela se na dokumentu pro Českou televizi s názvem *Ženy v zemi Tálibánu a v Iráku*. S Andrejem Štukem startují v roce 2010 projekt s názvem *ONE BLOOD* - sociálně-kulturní projekt, který mapuje různé typy subkultur problematických zemí. Výstavní soubor **Utopení v soli**. Vulkanické jezero v kráteru *El Sodna* na hranicích Etiopie a Keni vypadá seshora jako černé oko ve vyprahlé rudé krajině. Každý den k němu úzkou klikatou stezkou schází několik desítek místních těžařů. Vysoce kvalitní sůl však netěží s pomocí moderní techniky, ale vlastníma rukama.

MICHAL NOVOTNÝ začal svoji kariéru v osmnácti letech, kdy odjel autostopem do Jugoslávie, kde právě začal konflikt mezi Srbskem a Chorvatskem. Jediná uveřejněná fotografie v tehdejší deníku *Telegraf* ho podnítila k další cestě do války v Náhorním Karabachu. Do občanských válek na Kavkaze se vrátil ještě několikrát a jeho reportáže vycházely v týdeníku *Respekt*. V roce 1995 nastoupil již jako zkušený válečný reportér do týdeníku *Reflex*, kde působil až do roku 1998. Psaní ho ale nikdy moc nebavilo, a tak neodolal nabídce místa fotografa pro magazín *Pátek Lidových novin*, kde s krátkou přestávkou vydržel až do roku 2009. Fotografoval již v šedesáti zemích světa a jeho reportáže získaly mnoho ocenění – mezi nejvýznamnější patří 3. cena v soutěži *World Press Photo* v kategorii *Každodenní život* v roce 2006 za fotografie slepých lidí v Libérii, 1. místo v soutěži *Best of Photojournalism* 2007 v kategorii *Každodenní život* za fotografie dětí ulice v ukrajinské Oděse a čestné uznání v téže soutěži v roce 2004 v kategorii *Sportovní příběhy* za fotografie indických zápasníků. Jeho snímky dostaly v letech 1997 - 2009 celkem dvacet dva ocenění v soutěži *Czech Press Photo*. Reportáže a jednotlivé fotografie byly publikovány v nejprestižnějších světových novinách a časopisech jako jsou například *The New York Times*, *Focus*, *L'Express*, *L'Equipe*, *El Mundo* a v dalších. Pracoval jako produkční pro tým amerického časopisu *National Geographic*. V poslední době se začal seznamovat s prací kameramana dokumentárních filmů a jeho prvotinou je film o českých neziskovkách působících na Haiti. Výstavní soubor **SLEPOTA: Nevidomí v Libérii**. V africké zemi zbídačené občanskými válkami se nevidomí lidé rvou s nepřízní osudu s nevidanou statečností. Soubor byl oceněn na *World Press Photo* 3. cenou v prestižní kategorii *Daily Life Stories*. **Škola pro slepé v indickém Haridwaru** - soubor vznikl během měsíčního pobytu v zapadlé škole pro nevidomé chlapce v severní Indii, která je stranou zájmu charitativních, neziskových a vládních organizací. Oceněno na *Czech Press Photo*. Výstavní soubor **DÉMONI: Vyhánění démonů v Kongu** - obyvatelé Demokratické republiky Kongo žijí po desetiletí v nepředstavitelné mizérii a opouštějí katolickou církev, aby se vrhli do rukou pastorů slibujících zázraky. Během bohoslužeb vyhánějí z věřících demony a tvrdí, že můžou vyléčit nevyléčitelné nemoci nebo oživit mrtvé. Oceněno na *Czech Press Photo*. Výstavní soubor **ZÁPAS: Tradiční indický zápas kushti** - oceněno na *Best of Photojournalism – Sport Stories*. **Zápasníci v Senegalu a Gambii** - v prachu zápasnického ringu se muži v západní Africe snaží dobýt slávu a bohatství. Oceněno na *Czech Press Photo*. Výstavní soubor **VÝCVIK** - snímky vznikly na základnách v Kábulu a provinciích Wardak a Logar.

FILIP SINGER se volně dokumentární tvorbě věnuje od roku 1999, kdy zaměřil svoji pozornost zejména na odlehle oblasti Sibiře a bývalé sovětské republiky. Od roku 2000 podnikl řadu cest do států bývalého SSSR. Ve fotografiích zachycuje zejména dopad člověka na životní prostředí a život lidí v nejvíce znečištěných místech světa. Od roku 2002 se věnuje profesionálně novinářské fotografii. V současné době publikuje reportážní fotografie v zahraničních médiích jako: *National Geographic*, *Time Magazine*, *The New York Times*, *The Guardian*, *El Mundo*, *Le Figaro*, *Stern* atd. Od roku 2008 je kmenovým fotografem Mezinárodní tiskové agentury *European Pressphoto Agency* (EPA). Pro tiskovou agenturu fotograficky pokrývá hlavní zpravodajské události ve střední Evropě a v ostatních zemích světa. Výstavní soubory: **Donbaská uhelná pánev – Východní Ukrajina**, měsíční krajina, vzduch plný zplodin a mizerná životní úroveň. Dřívější uhelné království se již od pádu Sovětského svazu hroutí, z tisíce uhelných dolů, které zaměstnávaly stovky tisíc lidí, jich pracuje sotva polovina. **Kačalka - posilovna z odpadu – Kyjev, Ukrajina**, už přes třicet let se scházejí kyjevští kulturisté a gymnasté různého věku ve venkovní posilovně vybudované z kovového šrotu. **Začátek Majdanu – Kyjev Ukrajina**, v sobotu 30. listopadu 2013 ukrajinské policejní jednotky Berkut brutálně rozehnaly pokojnou demonstraci proti režimu prezidenta Viktora Janukoviče, což rozpoutalo mohutné ukrajinské protesty na kyjevském náměstí Majdan.

OTEVŘENÁ SCÉNA

JAN BALÁŠ „Jsem amatér, ale focení beru jako tvorbu, tj. seriózně. Sérii fotografií jsem vybral z archivu, stěží bych dokázal najednou něco nafotit pro výstavu. Nevyhledávám obecně fotogenické motivy, fotím světlo, dvojexpozice, fotím pro vlastnosti média, pro fotku. Většinou na kinofilm, zaujal mě jeho specifický charakter, efekt na zaznamenaný obraz, ale beru i digitál, kdy je pro mě kvalitou především jemu vlastní šum a (ne)přirozená barevnost.“ Charakteristika výstavního souboru: „Snad je to také soubor z cest. Působí to tak, alespoň navozuje určitý dojem cesty, nebo spíš pohybu? Měl jsem pocit, že je možné se zapojit, ale místopis to není. Z Čech až na konec světa, to (nakonec) nemusí být tak daleko..ha,- ale nebojte se, že bych Vás snad těmi ponurými obrázky chtěl podvést, nejsou všechny "od nás"..."“

MARCO CECCARONI, narozen v roce 1964 v Římě. Italský fotograf, který od roku 2003 žije v České republice. Absolvent magisterského programu na Institutu tvůrčí fotografie na Slezské univerzitě v Opavě. Mezi jeho realizovanými projekty jsou: *LOREM IPSUM*, *BACKSTAGE*, *STILL LIFE*. Vystavuje v ČR, Itálii, Francii a Anglii.

HANA CONNOR vystudovala fotografii na univerzitě v australském Perthu. Spolupracovala s řadou humanitárních organizací včetně *Lékařů bez hranic*. V současné době žije v Praze, živí se jako reportážní a komerční fotografka a pokračuje ve studiu na *Institutu Tvůrčí Fotografie* v Opavě. Soubor ***Cesta do Hazaribag*** - Dháka je nejrychleji rostoucí město na světě. Tisíce rodin migrují každým rokem za výdělkem do metropole, nuceni opustit své domovy na jihu Bangladéše, v důsledku zvyšující se hladiny moře zaplavující úrodnou půdu. Mnoho rodin skončí ve slamu Hazaribagh, v jednom z nejvíce znečištěných míst světa. Dospělí i děti zde pracují a žijí doslova mezi vysoce toxickým odpadem. Mnoho lidí se nakonec vrátí zpět do svých vesnic po několika letech působení toxických chemikálií a jiných nebezpečných vedlejších produktů spalovacího procesu.

FOPA PARDUBICE Zuzka Capoušková, Dita Valachová, Jindra Součková, Jirka Papoušek a Eva Stanovská: „*Baví nás svět i fotografování, scházíme se víceméně pravidelně a občas se nám podaří stvořit nějaké to společné fotografické dílko.*“ Soubor ***Cesta za štěstím*** - Jednoho dne pocítila Barbína touhu po něčem novém, lepším, čistém. Příroda, les, ticho. A už letí, seč jí síly stačí. Nebyl to dobrý nápad. Les nepřijal dívku s otevřenou náručí. Dívka nepřijala les. Blondýna celá nešťastná klopýtá přes kořeny, padá do nástrah nepřátelské květeny, bloudí jak Jeníček s Mařenkou. Naprostý konec světa. Naštvaná, štěstí v nedohlednu. A pak světlo na konci tunelu. Návrat. Útěk zpět do civilizace. Město, mámivé lucerničky, bary ... štěstí.

PETR JÍLEK „*Fotografuji od dětství. Nejvíce mě zajímají lidé, jejich život, denní radosti a starosti. Zúčastňuji se pravidelně fotosoutěží v Česku i v zahraničí a aktivně vystavuji. Poslední výstavy byly v Muzeu Mladoboleslavsko – retrospektivní výstava ze života našich občanů v 80. letech; výstavní síň kavárny Jiná Káva – Beroun s motivy z benátského karnevalu; výstavní kaple v Moravské Třebové – fotografie ze života lidí. Cesta za Grálem je kolekce sedmi fotografií. Provádí postupným cestováním od začátku cesty z naší země až k bájnému konci světa. Prostředky dopravy se různí a liší jednak podle možností cestovatelů a také postupným zdoláváním cíle cesty. Ten končí jak jinak než pohledem do vesmíru, kam nás ale paradoxně žádný z uvedených prostředků není schopen dopravit. Z cyklu vyplývá jednak snaha dosažení kýženého cíle, mnohdy nedosažitelného s poučením držet se jako lidé při zemi a vidět vše reálné.*“

PAVEL JEDLIČKA „*Jako chemik - absolvent VŠ chemicko-technologické jsem měl v minulosti velmi blízko ke klasické fotografii. Dlouhá léta jsem se pak fotografování prakticky nevěnoval. Impulsem k novému začátku mého fotografování byla záliba v cestování po světě. S fotoaparátem jsem procestoval řadu zemí a z pořízených obrázků vzniklo několik prezentací: „Tři konce Chile“, „Tokio-pohledy na město, kde spolu žijí minulost s budoucností“, „Indie 2012“. Dále jsme pak s mým kolegou z cest uspořádali i dvě společné výstavy - „100 hodin v Kambodži“ (Smart gallery, Praha) a „Rapa Nui třetí konec Chile“ (Freedom Café, K. Vary).“ Soubor ***Rapa Nui – ostrov na konci světa***, který je známější pod jménem *Velikonoční ostrov*, je jedním z nejdlehlějších míst světa. Nejpozoruhodnější součástí ostrova jsou určité obrovské sochy Moai, které dodnes vzbuzují mnoho otázek jak o původu dávných obyvatel, tak i o významu a účelu jejich stavby.*

KAMFO BLATNÁ Jan Vágner, Jaroslav Kortus, Luboš Švejda a Michal Dvořák si vyjeli do Paříže...

V souboru ***Paříž panoramatická*** bylo pro Honzu a Jardu cílem srovnání částí Paříže ze souboru historických panoramatických fotografií s jejich současnou podobou. Práci provázelo místy detektivní pátrání... ***Street foto***: Luboš a Michal fotografují Paříž během jednoho krásného zářijového víkendu.

VÁCLAV KOČKA „*Pocházím ze Stříbra. Studoval jsem školy (LF UK, FF UK). Pracoval jsem jako zeměměřič, poštovní doručovatel, topič a psychoterapeut. Od letošního roku jsem nepracující důchodce. Věnoval jsem se alternativnímu divadlu a hudbě. Fotografovat jsem začal v roce*

2011 služebním telefonem Nokia 6303i classic. Ve shodě se Samuelem Beckettem soudím, že být umělcem znamená selhávat a umění je věrnost selhání. Výstavní soubor **Pout' do Compostely** obsahuje fotografie z cesty, kterou jsem podnikl na jaře 2011. Vyšel jsem z francouzského Saint-Jean-Pied-de-Port a skončil v Galicijské Finistère (Finis Terrae). Fotografoval jsem bez koncepce i bez snahy o dokument - vždy jen z okamžitého podnětu.“

JANA KUPČÁKOVÁ, absolventka a od roku 2013 také lektorka Školy kreativní fotografie v Praze. Fotografování se ve větší míře věnuje posledních 7 let. Za tu dobu absolvovala několik skupinových i samostatných výstav, nafotila rok svého života pro projektu *Week of life*, účastnila se česko-rakouského fotografického projektu *Bezdrátové* a v současné době působí i jako porotkyně fotografické soutěže pořádané ŠKF. Ve své tvorbě se zaměřuje na portrétní fotografii, reportáž a především pak na street fotografii. Výstavní soubor **Tváře tří kontinentů** - jsou především lidé, kteří představují rozdílnost a pestrost jednotlivých zemí, národností, kultur a životního stylu. Fotografie představují portréty lidí a výjevy z jejich každodenního života tak, jak je na svých cestách zachytila Jana Kupčáková.

VĚRA MACHKOVÁ „Jsem učitelka základní školy a fotografovat jsem začala v roce 2008. Absolvovala jsem tříměsíční kurz tvůrčí fotografie u Šimona Pikouse v Liberci. V letech 2010-2012 jsem navštěvovala Hradeckou fotografickou konzervatoř pod vedením doc. Josefa Ptáčka a fotografa pana Ivo Gila. Jsem členkou amatérského klubu tvůrčí fotografie 7.65 v Liberci. Fotografický soubor **Proč jsou důležitá mírová poselství? / aneb New York 11. září (2001)** vznikl jako reakce na 10. výročí oné ošřesné události. Jedná se o výtvarně pojatou fotografii, nikoliv o dokument. Druhý soubor jsem nazvala **Na konci světa** a jedná se o imaginativní krajiny.“

PAVEL MATELA Profesionální fotograf, lektor fotografie a intermediální umělec. Ve své volné tvorbě pracuje s fotografií, pohyblivým obrazem, instalacemi, plastikou a performance. Částečně se zabývá i hudbou a literaturou. Studoval *ITF* v Opavě a *UJEP* v Ústí and Labem, absolvoval stáže na **FADT** v Derby, **UMPRUM** v Praze a *Melkweg* v Amsterdamu. Video **NeBoj** je jedním z patnácti projektů vytvořených pro mezinárodní výstavu Magdaleny Jetelové (*Des*) *Orientation?* (Olomouc 2013). *NeBoj* – textová instalace v krajině (video 4minuty). To nejhorší v nás pochází z frustrace a komplexu. Nejvíce nenávidíme ty, kterým jsme ublížili. Také proto se bojíme a zavíráme oči sami před sebou. *NeBoj* je ambivalentní výzvou k národu historicky zatíženému nízkým sebevědomím. Dělicí čára a způsob užití velkých písmen (rozdělením slova do dvou samostatně funkčních částí) představuje současně výzvu k odvaze i obavám. *NeBoj* je vzkazem pro všechny, kdo nepopírají fakt marnosti, ale stále se s ním nesmířují. *Neboj* je výzvou k závažnému rozhodnutí, které musí definovat a naplnit jeho divák. *NeBoj* je nerozlušitelným kódem.

HADIS MEDENČEVIĆ „Jsem původem z Bosny a Hercegoviny a už přes 20 let žiju v České republice. Oblíbil jsem si českou krajinu a města, což mě i přivedlo k vlastnímu zaměření ve fotografii – člověk a jeho interakce s okolním prostorem a architekturou. Jelikož dost cestuji, snažím se tímto způsobem přibližovat lidi a města, které navštěvuji. V lednu 2015 jsem vystavoval v Praze (hotel Otakar) své cestovatelské fotografie na výstavě „Já na cestě, cesta ve mně“. Jsem absolventem kurzu pro pokročilé ve Škole kreativní fotografie. “ Soubor **Dotkni se nebe** : „Tento soubor přináší příběh o cestě do orientu a jeho nespoutané kráse, schované v pestrosti, kontrastech a směsici emocí a nálad.“

STANISLAV ODVÁRKA „Moje záliba je chodit do přírody a fotit. Klasik pravil, že krajina má být vychozená. Zaujaly mě panoramatické formáty - Horizont, Noblex. Ted' jsem si odskočil na dírkovou komoru a vytvořil nudle z Camery obskury. Jsem rozvedený dědeček, turista a zahrádkář.“

JAN SAKAŘ Překladatel, IT konzultant a především fotograf. Aktuálně také student 3. ročníku oboru *Tvůrčí fotografie* na *ITF* v Opavě. **Tir** je soubor sedmi černobílých fotografií a vznikl během cesty po Skotsku v roce 2014. Autor na snímcích zachycuje tichou rozervanost skotského severu, všímá si stop člověka v krajině a reflektuje emoce, které v něm sychravá majestátnost divoké přírody vyvolává.

EVA STANOVSKÁ „Mým domovem jsou Dřenice nedaleko Pardubic. Fotografie je mým velkým a velmi příjemným koníčkem, se kterým trávím spoustu času. Absolvovala jsem Hradeckou fotografickou konzervatoř, jsem součástí pardubického fotoklubu Alfa. Soubor fotografií **Nebe nad velkým městem a jiné příběhy** vznikl v průběhu týdenní návštěvy města New Yorku na podzim roku 2014. New York je jako nekosená louka. Domy nejrůznějších stylů a charakterů klíčí a rostou, je jich moc, tlačí se jeden na druhého a jeden přes druhého, derou se vzhůru, aby zachytily pro sebe alespoň kousek nebe. I slunce to má v New Yorku těžké. Než se probouje až na dno ulice, vymaluje cestou krásné obrazce světla a stínů, do magického obrazu zahrne i proudící lidi a auta. Mám ráda louky. Líbí se mi New York.“

RENÁTA SÜSSOVÁ „Fotografii se věnuji přibližně pět let. Začínala jsem jako úplný samouk-nadšenec a postupem času jsem získávala své vzdělání na Škole kreativní fotografie. Zatím nemám svůj vyhraněný styl, ale nejvíce mě přitahuje fotografie inscenovaná, která vypráví určitý příběh.“ Soubor **Zaprášené vzpomínky** - jedná se o nadčasově laděný příběh společné dovolené, ve kterém je hlavní hrdinkou stárnoucí matka a její dcera. Nosným příilem celého příběhu jsou vzpomínky na minulost, které se promítají do současnosti. Odehrávají se doslova na konci světa.

KRISTÝNA ŠORMOVÁ Vystudovala malbu na *Akademii výtvarných umění* v Praze, věnovala se rovněž studiu fotografie na *Academy of Arts and Design* v Jeruzalémě. V oblasti malby dostala *Cenu kritiky* za mladou malbu (3. místo). Svá díla vystavovala v rámci samostatných i skupinových výstav v Česku, Japonsku nebo Portugalsku. **JAN DYTRYCH** Ve své volné tvorbě se věnuje zejména černobílé analogové fotografii, již se snaží postihnout především osobní a přírodní tematiku. Svoje fotografie prezentoval například v pražském *Café V Lese* nebo na *Fotofestivalu Moravská Třebová*. Soubor ***Ona bouřka, on strom*** - přirozené prostředí lesa tvoří kulisu a svým způsobem i hlavní objekt souboru. V něm se odehrávají niterné děje, které jsou viditelné jen z určité perspektivy. Aby je člověk vnímal, je třeba do tohoto prostředí proniknout. Náznaky vášně, živly bezhlesně čekající na svou příležitost, klid, uvolnění, přirozenost plynoucího bytí. Vyjádřit sílu okamžiku odloučení se od civilizace, vnímání těch skutečných a prapůvodních hodnot, vědomí civilizační slepé uličky, do které se společnost dostala.

MARTA WOJCIECHOWSKA Polka žijící v Praze, studentka *Institutu Tvůrčí Fotografie* v Opavě, absolventka *Školy kreativní fotografie* v Praze. Fascinuje ji alternativní, přírodní životní styl a tradiční řemesla. Žila po dobu jednoho roku v ekovesnici na Slovensku, kde dokumentovala život mezinárodní komunity žijící na organické farmě daleko od civilizace. Soubor ***Doma. Pocit, který neumím popsat***: „*Sekier to je neobvyklý prostor. 24 hektarů luk, 2 domy, 3 kozy a chlebová pec. Pár lidí, kteří zde, skryti na horách středního Slovenska, hledají svůj vnitřní klid, učí se žít blízko země, blízko ostatních bytostí, blízko sebe samých. Každý z nich je z jiné části světa, každý přináší svou jedinečnou energii. Lidé, zvířata, rostliny zde tvoří celek, vše má své místo a svůj důvod. Eko-osada, komunita - to je jen irelevantní jméno. Pro mě a pro mnoho dalších, to je prostě nejbohatší čas v životě. Čas, bez kterého bychom teď byli někým jiným a někde jinde.*“

DOPROVODNÝ PROGRAM

ZDENĚK THOMA - známý český fotograf, publicista a cestovatel. Cestovatelským a fotografickým osudem se mu stala čarokrásná, životem kypící Asie, kde strávil přes sedm let života v 28 zemích, hlavně v Japonsku, Číně, Tibetu, Nepálu a Indii. Napsal několik cestopisů, na svém kontě má více než dvě desítky výpravných obrazových publikací ze světa i domova. Ucelené soubory jeho fotografií (např. *Kouzlo japonských zahrad, Doteky himálajského větru, Zahrady tichého mámení* ad.) byly vystaveny ve více než 100 galeriích a muzeích.

OZVĚNY FOTOJATEK Fotojatek je festival tvůrčí a dokumentární fotografie významných světových i českých autorů. Na festivalu se fotografie promítají na plátně kina za hudebního doprovodu. Mezi jednotlivými ročníky festivalu probíhají Ozvěny Fotojatek, na nichž je ve zkrácené formě prezentováno to nejzajímavější, co se na proběhlých ročnících festivalu objevilo. Více na www.fotojatek.cz

reBRELOvé aneb REsusCITÁL francouzského šansonu a ruského romansu (Jacques Brel, Serge Gainsbourg, Georges Brassens, Léo Ferré, Bulat Okudžava, Vladimír Vysocký) v živém podání Jana Nepomuka PISKAČE (zpěv a mluvené slovo) a Jana Nepomuka PODROUŽKA (kytara). Více na www.jnp.mypage.cz

Blatenský fotofestival

Děkujeme všem sponzorům a partnerům:

Město Blatná
Zámek Blatná
Ivana a Libor Mertlovi
Kateřina Göttlichová
Vendula Žilová
Mako Blatná s.r.o.
Blatenské listy
Blatenská ryba s.r.o.
ing. Iva Capoušková
Olga Tůmová

Katalog vychází u příležitosti 10. ročníku Blatenského fotofestivalu,
který se koná ve dnech 19. - 20. 9. 2015 v Blatné.

Fotografie © autoři

Fotografie na titulní straně obálky: Vladimír Birgus

Grafická úprava a zpracování katalogu: Jaroslav Kortus

Texty zpracovány z podkladů dodaných autory.

Tisk katalogu: MAKO Blatná, spol. s r.o., www.makofoto.cz

Pořadatelé fotofestivalu: Fotoklub KAMFO Blatná, Centrum kultury a vzdělávání Blatná



LE MONUMENT DE GAMBETTA ET LE LOUVRE. — MONUMENT OF GAMBETTA AND THE LOUVRE



KAMFO BLATNÁ - JAROSLAV KORTUS - ZE SOUBORU PAŘÍŽ PANORAMATICKÁ

www.makofoto.cz

Vytiskneme katalog i na Vaši výstavu.